

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Την 27η Ιουνίου ε.έ., η **ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεόδωρος Β΄**, αφίχθη στη Μακεδονία, στην Αποστολική πόλη της Βέροιας, ύστερα από πρόσκληση του οικείου Μητροπολίτου, Σεβασμ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, προκειμένου να προεξάρχει των λατρευτικών εκδηλώσεων προς τιμήν του Αποστόλου Παύλου, στο πλαίσιο των ΚΔ΄ Παυλείων.

Την Πέμπτη 28η Ιουνίου το πρωί, ο Μακαριώτατος Πατριάρχης απηύθυνε χαιρετισμό και μοιράστηκε με τους συνέδρους εμπειρίες από την Ιεραποστολή, κατά το κλείσιμο των εργασιών του 24ου Τριημέρου Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου των ΚΔ΄ Παυλείων, που φέτος είχε ως θέμα: «Ευαγγελισμός και Ιεραποστολή κατά τον Απόστολο Παύλο», στην Αντωνιάδειο Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών του Δήμου Βέροιας, με την παρουσία εκπροσώπων των Ορθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, οι οποίοι απηύθυναν χαιρετισμό και ανάγνωσαν μηνύματα των Προκαθημένων των Εκκλησιών τους.

Το απόγευμα τελέσθηκε με λαμπρότητα και επισημότητα, Πατριαρχικός Εσπερινός της εορτής των Αγίων πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου στην πανηγυρίζουσα Παλαιά Μητρόπολη της Βέροιας, προεξάρχοντος του Μακαρ. Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β΄, ο οποίος κήρυξε το θείο λόγο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΑΘΜ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ Κ.Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΘΕΜΑ: «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ»

(28/6/2018)

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, η Εκκλησία του Αγίου Μάρκου, εκτείνεται σε ολόκληρη την αφρικανική ήπειρο, η οποία αποτελεί μία ενιαία γεωγραφική εκκλησιαστική περιφέρεια.

Η ιεραποστολή στην Αφρική είναι το μείζον έργο του Πατριαρχείου στις μέρες μας. Η Εκκλησία Αλεξανδρείας δράττει την ευκαιρία και την πρόκληση για τον ευαγγελισμό των ανθρώπων με κυρίαρχο σκοπό την επίτευξη της ενότητός των. Μια ενότητα η οποία θα υπερβαίνει σύνορα, φυλές, χρώματα, όχι με την έννοια της ισοπέδωσης, αλλά της αλληλοπεριχώρησης εν Χριστώ.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία Αλεξανδρείας απευθύνεται στον κάθε αφρικανό άνθρωπο, προσλαμβάνοντας την ολότητά του, με τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις του, χωρίς να προσπαθεί να εμφυτεύσει νέα, αλλά να μεταμορφώσει τα υπάρχοντα δίδοντάς τα περιεχόμενο ορθόδοξο χριστιανικό.

Πάντοτε, πέρα και πάνω από φυλές και έθνη, ήθη και έθιμα, για την Εκκλησία προτεραιότητα έχει το πρόσωπο, το οποίο προσπαθεί να μεταμορφώσει μέσα από την προσωπική βιωματική σχέση εν αγάπη και εν ελευθερία, μακριά από μισαλλοδοξίες, φανατισμούς και βία που αλλοιώνουν την θεική έννοια του ανθρωπίνου προσώπου.

Εμπνεόμενοι από την διδασκαλία και το έργο του Αποστόλου Παύλου, επισημαίνουμε την σπουδαιότητα που έχει για τη ζωή της Εκκλησίας και, ειδικότερα, για τη διακονία μας, το χρέος της Ιεραποστολής, σύμφωνα και με την τελευταία εντολή του Κυρίου: «και έσεσθέ μοι μάρτυρες εν τη Ιερουσαλήμ και πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία και έως εσχάτου της γης» (Πραξ. 1, 8).

Ο ευαγγελισμός του λαού του θεού, αλλά και αυτών που δεν πιστεύουν στον Χριστό,

αποτελεί υπέρτατο χρέος της Εκκλησίας, το οποίο πρέπει να εκπληρώνεται με αγάπη, ταπεινοφροσύνη και σεβασμό προς την ταυτότητα εκάστου ανθρώπου και την πολιτισμική ιδιαιτερότητα εκάστου λαού.

Αγαπητοί μου,

το έργο της ιεραποστολής δεν είναι εύκολο. Η ιεραποστολή πραγματοποιείται σε συνθήκες όπου η υγρασία λιώνει τα ρούχα, λιώνει ακόμα και τα μέταλλα, κάμπει και το σίδηρο. Εκεί καλούνται οι άνθρωποι της ιεραποστολής να σταθούν σαν σιδερόβεργες, για τους λαούς εκείνους που βαπτίζονται Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Το μεγάλο μυστήριο της ιεραποστολής στην Αφρική είναι η θεία Λειτουργία, την οποία με τους Αρχιερείς και όλους τους συνεργάτες, μεταλαμπαδεύουμε στις αχανείς χώρες της μαύρης ηπείρου.

Η Αφρική είναι μια μεγάλη ήπειρος που έχει τις δικές της απαιτήσεις, ανάγκες, προβλήματα αλλά και τις δικές της προοπτικές. Μια απ' αυτές είναι η ελπιδοφόρα ανάπτυξη της Ορθοδοξίας.

Το μέγιστο μέλημά μας είναι τα παιδιά της Αφρικής, το μέλλον της και όπως παλαιότερα έγραφα: *«Χαρά όλων εμάς που διακονούμε τον σκοπό αυτό είναι όταν βλέπουμε να στεγνώνουν τα δάκρυα στα πρόσωπα των παιδιών και στην θέση τους να προβάλλει η παιδική χαρά, τα γελαστά τους πρόσωπα, τότε ανοίγει ο δρόμος που όλοι μας θέλουμε να βαδίσουμε ο δρόμος της σωτηρίας... Υπηρετώντας τα παιδιά υπηρετούμε τον ίδιο τον Χριστό και μαρτυρούμε την προφητική αποστολή της Εκκλησίας, την ελπίδα»*. Αυτή την αγάπη προς τα παιδιά της Αφρικής εξέφρασα με την δημιουργία της Πατριαρχικής Σχολής «Άγιος Αθανάσιος», στην Αλεξάνδρεια, στο ιστορικό Πατριαρχικό Μοναστήρι του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου. Σε αυτήν σπουδάζουν και καταρτίζονται νέοι από την Αφρική, στη Νοσηλευτική, Γεωπονία και Ορθόδοξη Θεολογία, με σκοπό να μεταβούν στις χώρες τους και να ενισχύσουν τον φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο των Μητροπόλεων αλλά και να βοηθήσουν στη βελτίωση των κοινωνικών συνθηκών των λαών τους.

Έχοντας πλήρη συναίσθηση του τιτάνιου αυτού αγώνα, γνωρίζουμε ότι ο δρόμος είναι μακρύς και δύσκολος, που κάποτε γίνεται αδιάβατη και επικίνδυνη ατραπός, όμως συνεχίζουμε, παίρνουμε μια μικρή ανάσα, λίγο κουράγιο, γιατί η φωνή της οικουμενικής ορθόδοξης ρωμισούνης, η φωνή των πατέρων, μαρτύρων και αβάδων ασκητών της ερήμου, η φωνή των ανθρώπων της Αφρικής και τα μεγάλα εκφραστικά μάτια των παιδιών της, που μας ψιθυρίζουν: μην αποκάμετε, μην αποκάμετε, κρατήστε, κρατήστε. Και έτσι, παρά την ύπαρξη λίγων μέσων, το έργο του Πατριαρχείου προχωρά και μεγαλώνει. Κάθε ποτάμι και ρυάκι της Αφρικής γίνεται η κολυμπήθρα της πνευματικής αναγεννήσεως του ανθρώπου, επειδή, όπως έλεγε ο μακαριστός προκάτοχός μου Πατριάρχης Παρθένιος: *«το θέλει ο θεός»*.

Στην ιεραποστολική προσπάθεια οφείλουν να συμβάλλουν όλες οι Ορθόδοξες Εκκλησίες με σεβασμό στην κανονική τάξη. Η Εκκλησία για τον εαυτό της οφείλει να μαρτυρεί και να μοιράζεται τα δώρα του θεού με τους εγγύς και τους μακράν. *«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη..»* (Ματθ. 28, 19) Ποια όμως είναι τα χαρακτηριστικά της σύγχρονης ορθόδοξης ιεραποστολής;

1.Ο σεβασμός της θρησκευτικής και πολιτισμικής ιδιαιτερότητας των λαών, προς τους οποίους απευθύνεται το ορθόδοξο μήνυμα.

2.Η ενεργός συμμετοχή στην πρώτη γραμμή του ιεραποστολικού έργου.

Οι θεμελιώδης αρχές του ορθόδοξου ιεραποστολικού έργου πρέπει να είναι οι εξής:

α) Κήρυγμα, κατήχηση, λατρευτική ζωή στην μητρική γλώσσα της κάθε περιοχής.

β) Δημιουργία γηγενούς κλήρου και λαϊκών στελεχών.

γ) Εξασφάλιση οικονομικής αυτονομίας για την συνέχιση της ζωής της Εκκλησίας και την ανάπτυξη της στο μέλλον.

Η «Αφρικανική Ορθοδοξία» – ακριβέστερα, η Ορθόδοξη Εκκλησία που αναπτύσσεται στις αφρικανικές φυλές- οφείλει να διαδραματίσει ένα διπλό ρόλο στις μέρες μας:

Πρώτον να μεταφέρει στην Αφρική ολόκληρη την εμπειρία και παράδοση της «μίας αγίας καθολικής και αποστολικής Εκκλησίας» των είκοσι αιώνων και, δεύτερον, να μεταφέρει στον κόσμο τη φωνή των περισσότερο αδικοχημένων παιδιών όπου γης, που πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη και ειρήνη.

Η σύγχρονη ορθόδοξη ιεραποστολή οφείλει να έχει ως κύριο μέλημά της τον άνθρωπο, ως προσωπική ύπαρξη, ως πλήρη και τέλεια εικόνα του θεού, πέρα και πάνω από φυλές, χρώματα, όρια, σύνορα. Το Πατριαρχείο μας, αυτό κάνει αιώνες τώρα, από τον πρώτο Επίσκοπο, Μάρκο τον Ευαγγελιστή, έως σήμερα. Διακονεί τον άνθρωπο με αγάπη, εκφράζοντας κατ' αυτό τον τρόπο το θέλημα του θεού και το σκοπό της Εκκλησίας που δεν είναι άλλος από τη σωτηρία.

Σας ευχαριστώ!

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ ΑΘΜ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ.κ.
ΘΕΟΔΩΡΟΥ Β΄**

**ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΝ
ΒΕΡΟΙΑ**

Σεβασμιώτατε καὶ φίλτατε ἅγιε Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κύριε Παντελεήμων,

Προσφιλέστατοι ἅγιοι ἀρχιερεῖς ἐκπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, εὐλαβῆς χορεία πρεσβυτέρων, διακόνων, μοναχῶν καὶ μοναζουσῶν, εὐλογημένοι χριστιανοὶ τῆς Ἀποστολικῆς ταύτης Ἐπαρχίας.

Ἡ κατ' Ἀνατολὰς Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πανηγυρίζει καὶ ἐορτάζει, μὲ ψαλμοὺς καὶ ὕμνους καὶ βυζαντινὰς μελωδίας, τὴν μνήμη τῶν δύο μεγάλων καὶ πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τοῦ δὲ δευτέρου ἰδρυτοῦ τῆς τοπικῆς καὶ εὐλογημένης Ἐκκλησίας τῶν Βεροιέων.

Λαμπρύνεται καὶ καυχᾶται ἡ Ἐκκλησία μας, διότι σήμερον προβάλλεται τὸ ἔργον, ἡ θυσία καὶ ἰδιαιτέρως τὸ τεραστίων διαστάσεων ἀποστολικὸν ἐπίτευγμα τῶν δύο ἀκρογωνιαίων λίθων τῆς πίστεώς μας, τῶν Πέτρου καὶ Παύλου ἀντιστοιχῶς.

Τί νὰ πρωτοθαυμάσει κανεὶς ἰστάμενος ἔμπροσθεν τοῦ μεγαλείου τῆς προσωπικότητος τούτων καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τοῦ Παύλου, ὅστις θεωρεῖται ὁ ἰδρυτὴς καὶ θεμελιωτὴς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βέροιας, τὴν θερμουργὸν πίστιν, τὴν ἀνιδιοτέλειαν, τὴν θυσιαστικὴν πορείαν ἕως θανάτου πρὸς χάριν τοῦ θεοῦ καὶ Κυρίου του;

Ἀντικρῦζοντες τὸ ἀκτινοβόλον φῶς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐν γένει πορείας αὐτῶν, διερωτᾶται κανεὶς ποία ἡ θέσις ἡμῶν ἔμπροσθεν αὐτῶν, οἱ ὅποιοι διῆλθον ἀπὸ τὴν παροῦσαν ζωὴν, ὡς διάτοντες ἀστέρες τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας, τίς ἡ παρουσία ἡμῶν; Ἀλλὰ μὲ ὀλίγην προσοχὴν θὰ ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ ἐνός, ἑτέρου μεγάλου Ἀποστόλου, τοῦ Παύλου, λέγοντος: «*παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς μιμηταὶ μου γίνεσθε*» (Α΄ Κορ., δ΄, 16΄).

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀπώτερος σκοπὸς τῶν ἐορτῶν καὶ πανηγύρεων, νὰ προσεγγίσωμεν, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπεται, ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον, τὴν ζωὴν καὶ τὴν οὐσιαστικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν Κύριον τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου. Νὰ καταστῶμεν δι' ὀλίγον, ἂν ὄχι μαθηταί, ἀλλὰ ἀκροαταὶ τοῦ λόγου τοῦ Παύλου. Μόνον ἔτσι θὰ μπορέσωμεν νὰ πληροφορήσωμεν τὴν διακονίαν μας, ὅτι προσπαθήσαμε, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπουν οἱ δυνάμεις μας νὰ ἐφαρμόσωμε τὰ δόγματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Παύλου καὶ νὰ εἴπωμεν «*πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῆ*

ἀπιστία» (Μαρκ. θ', 24).

Ζῶντες καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ πέλαγος αὐτῆς τῆς πνευματικῆς πανδαισίας, ἐπιθυμοῦμεν νὰ σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἀφ' ἧς ἰδρύθη αὕτη, ἔχει πρὸ ὀφθαλμὸν καὶ εἰς τὴν ἀκοήν της τὸ τοῦ Κυρίου, «πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μαρκ. ιστ', 15). Αἰῶνες τώρα ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ εὐαγγελισμὸς τῶν λαῶν τῆς Ἀφρικανικῆς Ἡπείρου, ἀδιακρίτως χρώματος, γλώσσης καὶ θρησκευτικῶν ἰδιαιτεροτήτων.

Τοῦτο βεβαίως πράττει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ ὁ ἐκλεκτὸς ποιμενάρχης τῆς ἀποστολικῆς Ἐπαρχίας Βεροίας, ὁ ἰδιαιτέρως ἡμῶν ἀγαπητὸς, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κύριος Παντελεήμων, ὄχι μόνον μὲ τὴν καθιέρωσιν τοῦ θεσμοῦ τῶν Παυλείων, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρος ἡ ποιμαντικὴ του πορεία, εἶναι προῖδὸν τῆς μερίμνης καὶ ἀγάπης του διὰ τὴν Ἱεραποστολὴν, διὸ καὶ συγχαίρομεν τοῦτον ἀπὸ κέντρου καρδίας.

Πολυφίλητε ἅγιε Βερροίας, ἤλθομεν πτωχοὶ καὶ θὰ ἀποχωρήσωμεν πλουσιότεροι ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν ψυχικῶν αἰσθημάτων σας πρὸς ὅλους ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀβραμιαίαν ὁμολογουμένως φιλοξενίαν σας.

Ὁ Ἀλεξανδρινὸς θρόνος δι' ἐμοῦ καταστέφει μὲ τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς, τόσον τὴν ὑμετέραν περισπούδαστον Σεβασμιότητα, τὸν φιλόθεον κλῆρον Σας καὶ τὸν φιλόχριστον λαόν Σας.

Ὁ θεὸς νὰ εὐλογεῖ πάντας ὑμᾶς.